ઈસ્લામી જાતકી ઉર્દૂ કિતાબેં, કુરાન શરીફ, કાયદે, સીપારે
:: ભી હમારે યહાં મિલતે હેં. ::

દર્યાએગમ

માતમે મોહર્રમ

પબ્લીશર
મીયાં બદરૂદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી
બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર
૨૦૭૪૦, પાચપટી—અમદાવાદ.

પહેલી બાર તા. ૧-૫-૨૮ પ્રત ૧૦૦૦

મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મોતીલાલ ગણપતરામે
છાપ્યું. પાનકોર નાકા—અમદાવાદ.

કીમત તીન આને.

જાહેર ખબર.

જંગનામા ઇમામ હુસેન—ઇસમે મોહર્રમ શરીફકી [illegible] મજલિસેં હૈં ઓર કરબલા શરીફકી, લડાઇકે પુરે હાલાત બયાન કીયે હૈં. હજરત (સલ૦)કી વફાત શરીફસે લેકર હજરત ઇમામ [illegible]

જીકર હૈ ઓર અવ્વલ અવ્વલ જુનુનકા મારા હૈ કે આપ પઢ કર ર." અશ કરીંગે બહોત અચ્છા પઢનેકે કાબીલ યે જંગનામા હૈ કીમત આઠ આને.

જંગનામા મીરાંદાતાર—યે ગુજરાતકે બહોત મશહુર બુઝુર્ગ હૈં દુર દુરસે ઝ્યારતકે લીયે લોગ આતે હૈં ઓર અપની મુરાદ પાતે હૈં. મીરાંદાતાર સાહેબકી લડાઇકે હાલાત ઇસ. કીતાબમેં હૈં કીમત તીન. આને.

દરીયાયે ગમ.
ઉર્ફે
માતમે મોહર્રમ.

૭૮૬

રિવાયત

હમ્દે ખાલિક વ નાઅતે પયંબર,
સીફતે અસહાબ પેહલે બયાં કર.
સબકો લાઝીમ હે સલવાત પડહના,
હમ બદમ દીલસે આલે નબી પર.
શાહને ઉમ્મતકી બખશીશકે બાએસ,
દે-દીયે સરકો રાહે ખુદા પર.
કરબલામેં શહા-દતકો પાયે,
માલો જાન અપના હકપે ફીદા કર.
ગમસે હઝરતકે કોનો મકાં હે.
અરક રેઝાં હમેશા મુકર્રર.
હમને ગમમેં શાહે કરબલાકે.
ખાક તન પર લગાયે હેં અકસર.
બનકે જોગી ચલે કરબલાકો.

ગમકી કફની વ સેલી પેહન-કર.
રોઝો શબ યે સદા હે હમારી.
હો દુરૂદ હકકે આલે અબા પર.
હે તમન્નાયે દીલ અપની ખુરશીદ.
હશ્રમેં હો શફાઅત મોયસ્સર.

રિવાયત.

હો નાઅત કીસમે તેરી અય અહમદ પયંબર તુહી તો હે.
હમેં ન દોઝખકા કુછભી હે ડર, શફીએ મેહશર તુહી તો હે,
વલી કુતુબ ગૌસ ઓર પયંબર, તેરે હેં તાબે અય દીં કે અખતર
તુઝુલ બવલાક હેગા તુજ-પર, કુલકા રેહ-બર તુહી તો હે.
ખલીલ કોઇ કોઇ જબીહ હે, કલીમ કોઇ હે અય મોહંમદ.
હે રૂત્બા તેરા અજબ નીરાલા, મોહીબ્બે દાવર તુહી તો હે,
ફલકપે રબને બુલાયા તુમકો, દીખાયા અપના જમાલે અનવર.
દેખ વોહ તુજકો કહા યે ખુશ હો, સભોંકા સરવર તુહી તો હે,
હો વસ્ફ જરરાસે કબ મેહરબાં, હે મુરત-મલ તુઝસે જાતે સુબહાં.
અઝીઝે રહમાં, પ્યારે યઝદાં, ખુદાકા દીલબર તુહી તો હે,

સલામ

ખીદમતમેં મોઅમીનોંકી હમારા સલામ હે
દીલસે જો તાબે હઝરતે ખયરુલ અનામ હે
દીને મોહંમદીસે જો મુનકીર ફીરાયે સર,
લાઅનત ખુદાકી ઉસપે સદા સુબ્હો શામ હે.
રાહે ખુદામેં સરકો જો અપની ફીદા કીયા.
દોઝખ કસમ ખુદાકી બસ ઉસપર હરામ હે.
યે સંગ-દીલ વોહ કયસે લઈ હાયે પુર જફા,
મારે ઉસે જો દોનોં જહાંકા ઇમામ હે.
આલે નબીને રાહમેં મવલાકે સર દીયા,
આશીક હેં જોકે સચ્ચે યેહી ઉનકા કામ હે.
રહમાં-કો બસ શેઅરકે બદલેમેં મોહમ્મદ,
કૌસરકા જામ હશ્રમેં દેના ગુલામ હે.

સલામ

ઉશ્શાક મુશફીકોંકો હમારા સલામ હે.
અસગર અકબરકો હમારા સલામ હે,
જોગી જમાલી શીદી જો આયે હેં અબ યહાં,
ઉન ખુશલા હાદીયોંકો હમારા સલામ હે.
ઓર સામે-ઈ આયે જો બસ જા હેં શૌકસે.
ઉન સારે શાયેરોંકો હમારા સલામ હે.
ઓર આયે હેં જો સાહેબે ઇલ્મો હુનર યહાં,

ઉન નેક સી-રતોંકો હમારા સલામ હે.
ઓર વાકીફાંને શેઅર જો આયે હેં ઇસ જગે,
તરીર આકીલોંકો હમારા સલામ હે.
સરકો ઝુકાકે શૌકસે કેહતે હેં હમ ખલીક,
અહબાબ મોઅમીનોંકો હમારા સલામ હે.

મુજરા

ઉસકો મુજરા જો હે શાહે-વાલા,
મુસતફાકા જીગર જાને ઝોહરા.
બહરે કુદરતમેં હે દુરરે યકતા.
આજીઝોં ઓર ગરીબોંકા મવલા—ઉસકો
મર-હબા તુમપે અય શાહે આલી,
સાબીરાંસે હો તુમ બે-મિસાલી.
તુમપે નાઝીલ દુરૂદ હે ખુદાકા—ઉસકો.
હે ઇનાયત સબોં પર તુમ્હારી.
દરકા ફયેઝ આપકે બસ હે જારી.
તુમસે ખુશ-નુદ હે ખાલીકો બારી.
તુમકો મુખતાર હકને બનાયા—ઉસકો.
તુમ હો દીલબર નબી મુસતફાકે,
જાનો દીલ હો અલી મુરતઝાકે.
બર-ગુઝીદા હો પ્યારે ખુદાકે,
તુમસે રાઝી હુવા હક તઆલા—ઉસકો.

આપ, કરબલાકે મયદાંમેં જાકર,
દુખ ઉઠાયે હે ઉમ્મતકી ખાતીર
હેં ગુનાહ બખ્શવાયે મુકરરે.
દીનો દુન્યામેં શાહો ગદાકા—ઉસકો.
યા હુસેન આપકે હમ ગુલામ હેં,
દીલસે તુમપે ફીદા સુબ્હો શામ હેં.
ગરકે ઇસ્યાં હમેશા તમામ હેં,
હે વસીલા હમેં અબ તુમ્હારા—ઉસકો.
માંગ ખુરશીદ રહમત ખુદાકી,
ઓર ઇનાયત નબી મુસતફાકી.
હોગા હાસીલ તુઝે દીનો દુન્યા—ઉસકો.

નોહા

બાગે ઝેહરાકે સનોબર—અલી અકબર અલી અકબર,
ચ-મ-ને દીંકે ગુલે તર—અલી અકબર અલી અકબર.
મેરે રહબર મેરે સરવર—હકકે મઝહર હો મુકરરે,
કુવ્વતે બાઝુયે હય-દર—અલી અકબર અલી અકબર.
સામને આયે ન કાબીર—કે જીગર કાંપ ઉઠે થર થર,
ગીરે સર લાખોં ઝમીં પર—બહા એક ખુંકા સમંદર,
કુલ સિતંમ-ગર હુયે શશદર—ભાગે અકસર વહીં ડર કર
દીયા જબ ખંજરે હય-દર—અલી અકબર અલી અકબર,
બાનુકે આંખોકા તારા—બીબી ઝયનબકા દુલારા

ધબને હેદરકા વોહ પ્યારા—કરબલામેં ગયા મારા.
દીલ દો—પારા હે હમારા—વોહ દુલારા જો સીધારા,
કર ગયા બહેનકો મુઝતર—અલી અકબર અલી અકબર.
એક ભતીજેકા અલમ હે—શાના ભાઇકા કલમ હે,
ઓર ફરઝંદકા ગમ હે—પાયે આબીદમેં વરમ હે.
ન તો દામ ન દિરમ હે—યે સીતમ હે યે સીતમ હે.
લાશ પર બોલે યે સરવર—અલી અકબર અલી અકબર,
ખલ્કમેં સબસે હે કમતર—યે ગુલામ આપકા નેચર,
અર્ઝ મકબુલ હો સરવર—અલી અકબર અલી અકબર.
હો મુકર્રર યેહી અકસર—મેરે લબ પર દમે આખીર,
ન ફરામોશ હો દમ ભર—અલી અકબર અલી અકબર.

જોગી—નામા—

હે સલામ ઉસપે જોગી હમારા,
બઝમે કરબલકો જો થા સીધારા—હે.
સામને દુશ્મનોંકે લડા વોહ,
બે—હિમાયત થા ઓર બે સહારા—હે.
તીન દીન તક ન પાની પીલાયા,
રોક બયઠે થે આદા કિનારા—હે.
રાહે હકમેં દીયા સરકો અપને,
સેહ લીયા ઉસને ખંજર દો ધારા—હે.
બખ્શ—વાનેકો નાનાકી ઉમ્મત,
જાન દેના કીયા થા ગવારા—હે.

ફીર ન કયુંકર બને હમભી જોગી.
છરકમેં ઉસકે બોલે સીધારા-હે;
અય રંઝી કેહ સલામ ઉસપે ઝુબી,
બાકે ખાલીકકા જો થા પ્યારા—હે.

જોગી નામા

હમ તો જોગી શહે કરબલા-કે.
હમ બીરાંગી હેં આલે અબા કે—હમ૦
વોહ હે લખતે જીગર મુસતફાકે,
જો હેં કોહનુલ બસર મુરતઝાકે-હમ૦
જીસકે માતમમેં ચશમે જહામેં.
રોયા આંસુકા દરીયાં બહાકે—હમ૦
વોહી શોહદા હે રાહે ખુદામેં.
જો હે મકતુલ તેગે જફાકે—હમ૦
તપે હીજરાંને સીબતે નબીને;
કર દીયા ખાક હમકો જલાકે—હમ૦
તેરી ફુરકતમેં અય રનકે પ્યાસે,
મુંતેઝર હો-ગયે હમ કઝાકે—હમ૦
ખુને દીલ અપના હે પાની પાની,
રશ્ક હે જીસકા દીલ પુર હીનાકે-હમ૦
તેરે માતમમેં માહે શબ અફરોઝ.
ફીરતા ગરદુંપે દીલા બનાકે—હમ૦
હમ ન ગંગા સમઝતે ન જમના.

હમ નહી માનતે બુઝ ખુદાકે—હમ૦
હમ તો જોગી હેં સબસે નીરાલે,
હમ હેં જોગી શહે કરબલાકે—હમ૦
હોલે એહશરસે હેં હમ તો ફારીગ
કયુંકે ધાહીલ હેં ઘરકે ખુદાકે—હમ૦

માતમ.

ઓય હાયરે જીસકા વતન કરબલા હે,
વોહ તો આલે નબી મુસતફા હે—રે ઓય.
હે ખુદા ઓર ખુદાઇકે ખાસે,
ઓર મોહંમદ નબીકે નવાસે;
જીસકી અમમા બીબી ફાતમા હે—રે ઓય.
બોલી ઝયનબ કે પ્યારે અમ્માંકે,
હમકો જાને દો અપની રઝાસે;
હકકા ફરમાન હમ પર બજા હે—રે ઓય.
બોલી સરવર સે તબ વોહ સકીના,
ખાલી કરકે ચલે તુમ મદીના
ખયેર વાલી હમારા ખુદા હે—રે ઓય.
દેખ કરબલકો જાકર બસાયા,
હકકે સીજદેમેં સરકો કટાયા.
ઉસપે હરદમ યે સલ્લે અલા હે—રે ઓય.
મુજકો દીદાર અપના દીખાઓ,
ઓર હમેં પાસ અપને બુલાઓ.
જાનો દીલ મેરા તુમપે ફીદા હે—રે ઓય.

ગમસે માતમ કીયા ખત્મ રોકર.
ઓર આંસુસે મોંહ અપના ધોકર.
મોઆફ કીજે યે મેરી ખતા હે—રે ઓય.
કરના આજીઝ--પે તુમ મેહરબાની
હોઝે કવસરકા પીલવાના પાની,
આપકે દરકા કમતર ગદા હે—રે ઓય.

માતમ

ઓય હાયે હે માતમ શહે કરબલાકા.
બસ વોહ હામી હે કોનો મકાંકા—રે ઓય
તેગ અયસી વોહ રનમેં ચલાઇ,
આફરીંકી સદા હકસે આઇ,
સીના શક હો-ગયા આસમાંકા---રે ઓય.
બસ દીલાવર વોહ શાહકા પીસર હે,
ઓર શુજાઅતમેં વોહ નામવર હે,
નામ અકબર હે ઉસ જવાંકા—રે ઓય.
હેં દીલાવર વોહ સારે હરમકે,
હોશ ઉડતે હેં અહલે સીતમકે,
ખોફ ઉનકો નહીં અપની જાંકા—રે ઓય.
ઝાલીમોં પર પડી જબ તબાહી,
માર કર ફોજ સારી હટા-દી,
ગુલ થા હર સીમ્ત અલ-અમાંકા---રે ઓય.
થા યે મંઝુર અમર ખુદાકો,

દે શહાદત શહે કરબલાકો,
વર ન કયા તાબ થા ઝુલ્મ-રાંકા—રે ઓય,
થા વોહ શેરે ખુદાકા પ્યારા,
ઝાલીમોંને ઉસે રનમેં મારા.
શૌક થા ઉસકો બાગે જીનાંકા—રે ઓય.
ગોસી તાકત નહીં અબ કલમકો,
લીખ્ખે શાહકે જો રંજો અલમકો,
ખતમ હે યહાંસે ગમકે બ્યાંકા—રે ઓય.

નૌહા.

દી સદા રનમેં જીબ્રીલ આકર, ચલીયે જલદી અય ફરઝંદે હૈદર,
અબ તુમ્હારા હે મુશતાક દાવર, ચલીયે જલદી અય ફરઝંદે હૈદર,
અર્શસે ફર્શ તક હે મચી ધુમ, અંબીયા સારે ગમસે હેં મગમુમ,
ખુદ કહા આપ ખાલીકે અકબર, ચલીયે જલદી અય ફરઝંદે હૈદર
મુંતેઝર સબ ખડે હેં સમા પર, ફાતીમા હેં અલી ઓર પયંબર,
હુરો ગીલમાં ખડે હેં તબક લેકર, ચલીયે જલદી અય ફરઝંદે હૈદર
હર તબક નુરકા હોકે બે-નુર, અર્શ હે ગમમેં સરવરકે મામુર,
બઝમે અફલાક સબ હે ખુલ્લે સર, ચલીયે જલદી અય ફરઝંદે હૈદર.
અહલે ફીરદોસમેં હે યે ગુફતાર, અભી આયેગા જન્નતકા સરદાર,
હેં યે શોરો ફુગાં સબ સમા પર, ચલીયે જલદી અય ફરઝંદે હૈદર.
આજ જન્નતકી હુરે હેં નામી, સફ બ-સફ હો ખડે હેં તમામી,
પેહને પોશાક ગમકા ફલક પર, ચલીયે જલદી અય ફરઝંદે હૈદર.

ગમમેં જીન્નો મલક સબ તુમ્હારે. માહો ખુરશીદ સારે સિતારે,
નૌહા-ગર હેં ઝમીનો સમા પર, ચલીયે જલદી અબ ફરઝંદે હૈદર.
સીધે બાઝુસે નાના પયંબર, બાંઈ બાઝુસે બાબા હેં હૈદર,
ફીરકે દેખો નઝર કરકે સરવર, ચલીયે જલદી અબ ફરઝંદે હૈદર.
બસ મોહંમદ કલમ રખ યહાં-પર, કહાં તાકત લીખે ગમકા મેહઝર,
રો-રો જીબ્રીલ કેહતે થે અકસર, ચલીયે જલદી અબ ફરઝંદે હૈદર.

વાવેલા.

ગમે અસગર સગીર વાવેલા,
ક્યા લીખે અબ હકીર વાવેલા.
ગોદમેં લેકે અસગરકો શબ્બીર,
સીમ્ત દરીયા ચલે હોકે દીલગીર.
યું કહે જા લઇનોંસે દો મુઝકો નીર, વાવેલા-ગમે.
તીશના લબ હે મેરા તીફલે અસગર
કુછ નહીં ખાફ હક તુમકો અકફર,
જબકે પહોંચેગા યૌમલ આખીર, વાવેલા-ગમે.
બે-હયાઓંને જબ સુની યે બાત,
હાયે ધતનેમેં એક શામી બદ જાત.
ફેંકા મલઉને ચીલ્લેસે તીર, વાવેલા-ગમે,
આ લગા તીર બર હલકે અસગર.
છીદ ગયા બાઝુયે ઇબને હૈદર,
પાયા રેહલત વોહ શબ્બીરકા દીલ પઝીર, વાવેલા-ગમે.
જબકે શબ્બીર અસગરકો લાયે,

લાશે બાનુકો ઝખમી બતાયે.
શહેરેબાનુ કુછ ગમમેં ઉસદમ અસીર, વાવેલા-ગમે
આજ પાની ન કરબલમેં પાવે.
તનપે વોહ ઝખમ તીરોંકા ખાવે
ખુલ્દસે જીસકો જીબ્રીલ લાયા હરીર વાવેલા-ગમે
ના-દીયે આબ તીશના દહનકો,
ક્યા દીખાઇંગે મોહ જુલ મનનકો,
હાયે કયસે થે મલઉં શરીર, વાવેલા-ગમે,
અબ કલમ ગમસે ઇસજા હે બેતાબ,
આસમાં પર ગહનમેં હે માહતાબ
ક્યા કરે બયેન રહમા દબીર, વાવેલા-ગમે.

વાવેલા.

કરો અય મોઅમીનોં વાવેલા,
બા આહો ફુગાં વાવેલા,
ક્યા સમા ગમકા હે સરપે લાયા,
અય અઝીઝો મોહર્રમ હે આયા,
કયસી બાગે નબી પર હે લાયા ખીઝાં, વાવેલા-કરો
લીખ્ખું ક્યા મેં બ્યાને મોહર્રમ.
ગમ હે બર દોસ્તાંને મોહર્રમ.
ગમે શબ્બીરમેં હે કાસીર ઝબાં, વાવેલા—કરો.
ઇસી મોહર્રમમેં અય યારો.
કહેં અહલે હરમ હેં યે રો રો.
ઝુલ્મ આલે નબીપે કીયે ઝાલીમ, વાવેલા—કરો.

ધસ મહીનેમેં થે હાયે પ્યાસે,
તીન દીન તક નખીક નવાસે.
કરબલામેં ન પાનીકા પાયે નશાં. વાવેલા-કરો
સબ પ્યાસે થે આલે પયંબર,
બંદ પાની કોયે થે સીતમ-ગર
ઢુંડતે પાની ફીરતે થે તીશને દહાં. વાવેલા-કરો
ધસ મહીનેમે કાસીમકી દુલ્હન
રો રો કેહતી થી અય મનકે મોહન
છોડ મુજકો ચલે તુમ અય શેર જવાં વાવેલા-કરો
જો સુની હાયે બાલી સકીના
રનમેં મારે હેં બાબા હુસેના
તબ ગીરે વોહ ઝમી-શોરો ફુંગા વાવેલા-કરો
સુન શરીફ઼ કર ગમે હાલ તાકરી.
ગમને ડાલા કલમકા જીગર ચીર,
નહીં તાકત કલમમેં કે હો દો ઝબાં. વાવેલા-કરો

મુસ્તઝાદ

ખલકે શાહે ઝમન આમીલે ધકસર હુવા ખુદ નીગુંસાર હુવા
માદીકુલ કૌલો સુખન વાસીલે ગફ઼્ફ઼ાર હુવા, હકકા સરદાર હુવા
ઓકે મંજુર નથા કત્લ મગર તંગ આકર જોરે હક દીખલા કર
સરવરે તીશના દહન કાતીલે કુફ઼્ફ઼ાર હુવા ખુદ નમુદાર હુવા
આહ વોહ વાકેઆ દરદો અંદોહો અલમ ઓર વોહ જુલમો સીતમ
શીમ્ર મરદુદે ઝમન ફ઼ાએલે આઝાર હુવા કત્લે સરદાર હુવા

દોરી હઝરતકા વોહ અસવાર કે થા ફખરે અનામ ઓર ખલ્કકા ઇમામ આહ અફસોસ વોહ તન હામીલે આઝાર હુવા મુઝતરી જોર હુવા ન-હુવા શીમ્ર સરે રહમ સદ અફસોસ વોહ આહ દમે ગુફતારે શાહ દરદો અંદોહો મોહન હાસીલે ઇઝહાર હુવા ગમકા તુંમાર હુવા વાહ કીસમત કે હુવા હુરરે દીલાવર ઉસદમ તરફે શાહે ઉમમ નામવર હુમલા શીકન શામીલે અનસાર હુવા, ખાસ ગમખાર હુવા, સુનકર ઇસ તર્ઝકો અહસન-તોકા ઉઠ્ઠા ગોગા હર તરફ શોર હુવા અહમદ ફન્ને સુખન કામીલે અશઆર હુવા મરદે ગુફતાર હુવા.

જોગી

જોગી હે આપના મુખતાર અલ્લાહ
યાને હે કુલકા કીરતાંર અલ્લાહ
કુનસે ફયલાકે સારા પસારા,
આપ ઉપરસે કરતા નઝારા
કયા કયા દીખલાયા ઇસરાર અલ્લાહ—યાને હે
હે વોહ બે ચું :યકતા વોહ માઅબુદ
યાને હર શયમે હે આપ મૌજુદ
કયસા હે અપના ગફફાર અલ્લાહ-યાને હે
ગઓરસે દેખીયે તો રફીકો,
કયસા હે વો મેહરબાન દેખો.
કરતા કયા કયા હે વોહ કાર અલ્લાહ-યાને હે
હે હનીફકી યેહી અર્ઝ સુબહાં
મેં હું આસી તુ હે જગકા રહમાં
તેજ કર મેરા અશઆર અલ્લાહં-યાને હે

જોગી-નામા

જોગી આયા હે ગમકા મહીના, યા હુસેના હુસેના હુસેના,
કરબલામેં શહાદતકા હોના, યા હુસેના હુસેના હુસેના-જોગી.
આલે અહમદપે ઝુલ્મો સીતમ હો, દીનો દુન્યામેં કયસા ન ગમ હો,
હશ્રમેં કમ ન દરદો અલમ હો, યા હુસેના હુસેના હુસેના-જોગી.
હમ તો જોગી બને હેં સરાસર, જાનો માલ અપના શાહપર ફીદા કર,
ઓર કહતે હેં યે ખાખ ઉડાકર, યા હુસેના હુસેના હુસેના-જોગી.
ઝાલીમોંકો રહમ કુછ ન આયા, બે-સબબ રનમેં શાહકો બુલાયા,
હલક પર તીર અસગરકો મારા, યા હુસેના હુસેના હુસેના-જોગી.
ઝાલીમોંને જફા કી જફા કી, ઉનપે હરદમ હે લાઅનત ખુદાકી,
તુમકો ખાલીકને જન્નત અતા કી, યા હુસેના હુસેના હુસેના-જોગી.
દીલસે હરદમ જો તુમપે ફીદા હે, ઉસકા દોનોં જહાંમેં ભલા હે,
તુમપે ખાલીકકા ફઝલો અતા હે, યા હુસેના હુસેના હુસેના-જોગી.
હે યે ખુરશીદ ગમમેં આવારા, જાનો દીલસે હે ખાદીમ તુમ્હારા,
ઉસપે રખ્ખો નવાઝીસ તુમ્હારા, યા હુસેના હુસેના હુસેના-જોગી.

સેહરા

બાંધા જબ હઝરતે કાસીમને શાહાના સેહરા.
દેખને આયે સલામી હો ઝમાના સેહરા,
થા મુસલ-સીલ જો ગુંદા નુરે શહાદતસે વોહ.
કયા કહું ઉસ ઘડી ઉસ શાહકા સોહાના સેહરા.
ખલકને દેખકે સેહરેકી લડી મુખડે પર,

રૂયે ખુરશીદ ઉપર કર તુરકા જાના સેહરા.
ક્યા કહું કયસા હુવા હાલ બનેકા ઉસ—દમ,
જબ કહા કુરીયોંને જરે તાર મંગાના સેહરા.
જુંહી સેહરેકા સુના નામ વહીં શાદ હુવા,
સર ચડહા બાઅદ દીયા પડકે દુગાના સેહરા.
બને કાસીમકો જુંહી લાયે બનાકર ઘરમેં
શાદ હો બોલી અમ્માં ઇસ ઘડી ગાના સેહરા
કરકે સલામ ઉસ ઘડી સબ હુરાં લગી ગાને,
હો તુઝે બંડરા મુબારક યે બંધાના સેહરા.
હાયે મીરરીખકી સાઅત થી સીતારા થા ઝબુન,
જબ બંધા નવશાહ કે સરપર વોહ સોહાના સેહરા.
બોલા મીરરીખ ઇસ બનેકા કર દુંગા,
તન જુદા સર સેતી ઓર સરસે બીગાના સેહરા.
વહીં બોલી કઝા ફીર આનેકે અય ઇબ્ને હસન,
આઇ હું મેંભી જરા મુજકો દીખાના સેહરા.
સૂનકે આવાઝે કઝા બોલે રઝીના બ—રઝા;
મેં હું મુશતાક મેરા હે યે બહાના સેહરા.
પેહના રન જાતે હી બંડરેને શહાદતકા લીબાસ,
જાકે જન્નતમેં કહા દેખ તો નાના સહેરા.
અયસા બંડરા જહાંમેં કોઇ દેખા હોગા.
સરપે જીસકે હો બંધા લહુ લોહાના સેહરા.
રો રો કહેતી થી અમ્માં નવશાહકી હય હય નવશાહ,
હયેફ યું તેરા બના રનકા નશાના સેહરા.
આગે અબ તાબ નહીં કહે અહસન એહવાલ,
જયસા ઉસ શાહકે હુવા સર પર બંધાના સેહરા.

મેહ‍ંદી.

સસ અય મુજ રહી કાસીમકો ન આઇ મેંહદી,
સુબ્હે વોહ કત્લ હુવા શબકો લગાઇ મેંહદી,
ઉસ તરફ દુલ્હા હો કત્લ યહાં દુલ્હનને,
ચુડીયાં તોડકે હાથોંસે છુડાઇ મેંહદી.
ઝખમી યહાં તક વોહ હુવા જોડા શાહાના ઉસકા,
સુર્ખ સબ ખુંમેં હુવા રંગ યે લાઇ મેંહદી,
કહા કાસીમસે સકીનાને બલાયેં લે લે,
લો મુબારક હો તુમ્હેં મેંને લગાઇ મેંહદી,
કહા કાસીમને લગાતી હો લગાઇયે લેકીન,
હે યકી મુજસે કરેગી ન ભલાઇ મેંહદી,
રશ્કે શાદીયે કાસીમસે યે અય પીરે ફલક,
શરમે બદમેં તેરે ઉસકી ન સમાઇ મેંહદી,
ઉસ તરફ બોલી કઝા તેરે લીયે અય નવ શાહ
ખાકો ખુંકી મેં ઇધર ગુંદકે લાઇ મેંહદી,
શાદીયાનોંકે ઇવઝ સીના ઝની થી શાકીર.
બને કાસીમકી અજબ ધુમસે આઇ મેંહદી,

ફાતેહા.

નામે અહમદપે સલે અલા હે ફાતિહા ફાતિહા ફાતેહા હે
જાન ઓર દીલભી અપના ફીદા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે,
આજ બરાયે શાહે-દા અકસર, ફાતેહા પઢ નબી મુસતફા પર.

જીલસે અપને નીકલતી સદા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે.
શાનમેં ઉનકે લવલાક આયા, ઉનકા મદદાહ ખાલીક કહાયા,
વોહ નબી શાહે દો-સરા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે,
બાએસે ખલ્ક હેં શાહેવાલા, રૂત્બા ઉનકા હે હરએકસે બાલા,
રોઝો શબ ઉનપે લાઝીમ બસા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે,
વોહ નહોતે નહોતા દો આલમ, સબ હે બહરે રસુલે મુકર્રમ;
મરહબા શાન કયસી ઉલા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહાં હે,
જીસસે તહરીર હો વસ્ફ ઉનકી, ખુદ ખુદા કરતા મહદત હો જીનકી
વોહ શહન--શાહે અરઝો સમા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે,
કબ હો હાફેઝસે નાઅતે પયંબર, જીસકા વાસીફ હો ખલાકે અકબર,
હાં મગર ષતની દીલસે દુઆ હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે,

રિવાયત

અંબર ગુલાબો મુશ્કસે ધોકરકે હમ-ઝબાં,
બિસમીલાહ તાઝા પડતે હેં હર આન હરે ઝમાં.
કયું કર રહે ન ફઝલે ખુદા હમપે રાત દીન,
હર મુયે તનબી વીર્દસે મેરી હે તર ઝબાં.
અઝમત બડી હે નામે મુબારકકી હમ-દમો,
કયું કર કરે ન જીન્નો બશર ઉસકો વીરદે જાં.
હુરો મલક વઝીફા ઉસકા રખ્ખેં મુદામ,
વહશો તુયુર કેભી હે લબ પર યેહી રવાં.
ગુયોંને ભી વા કીયા હે દહન જીકરે પાકમેં,

ગુલ-બુલબી બાગમેં હે ચહકતી બ-ખુશ બયાં,
હર બરગો હર શજરકો હમેશા યે વીર્દ હે,
બાદે સબા ઝુકાતી હે જીસ-દમ બ-ગુલીસ્તાં,
કુછ ઇંદલીબ ગુલ-પેહી તસબીહ--ખાં નહીં.
હર નોકે ખાર વીર્દકો ઉસકે હુઇ ઝબાં,
બિસ--મિલ્લા કરકે કીજીયે આગાઝ હર ઉમર.
અંજામ ઉસકા ખયેર હો હર લહઝા હર ઝબાં,
બિસમિલ્લા તેરે મોંહસે હે શાગીક્ષ રવાં મુદામ.
કયુંકર ન--હોવે હલ તેરી હર મુશ્કીલે ગીરાં,

રિવાયત

આજ દુન્યામેં સબકો યે ગમ હે,
શાહે બે-કસકા દરદો અલમ હે.
દો જહાંકે વસીલા હે જીનકા,
ઉનપે હય હય યે ઝુલમો સીતમ હે.
જીનકા શબ્બીર હે નામે મુબારક,
શાહ હુસેની વોહ મીરે ઉમમ હે.
દો જહાંકી મીલી ઉનકો શાહી,
ઉનપે દરજા સબરકા ખતમ હે.
કરબલામેં હોં શાહે શહીદાં,
અર્શ પર યેહ અઝલસે રકમ હે.
સરકો હેં રાહે ખુદામેં કટાયે,

ઊંચે ખાલીકકા ફઝલો કરમ હે.
આજ મયદાને કરબલામેં ખુરશીદ,
શાહે વાલાકી શમશીર અલમ હે.

રિવાયત.

રોરોકે કહા મા—દરે કાસીમને અય પ્યારૈં,
તુમને તો હમેં છોડકે જન્નતકો સીધારે.
બસ જંગલો વયરાંમેં હે કોન હમારા
અય નુરે બસર અબ રહેં હમ કીસકે સહારે.
હંસતે થે અબી ગોદે ચચામેં મેરે દીલબર,
ખામોશ હો કયું કયું નહીં કરતે હો ઇશારે.
કયા મા—દરે મુઝતરસે ખફા હો—ગયે જાન,
આંખે તો જરા ખોલો અય મઝલુમ બિચારો,
ફરમાઓ મુઝે કીસને કીયા હે તુમ્હેં મજરૂહ.
સબ જીસ્મ હુવા ચુર યે હેં તીરોકે મારે,
દીલમેં ન સદ અફસોસ રહમ ઉનકો હે આયા.
સમઝે ન યે હેં ચર્ખે ઇમામતકે સીતારે,
તાઝીમ થા તુમ્હેં કુરીયો બર હાલે તરહ—હુમ.
અય શામીયેત એ શુમા યે સૈયદ હૈ તુમ્હારે,
અફસોસ કે યે સાકીયે કૌસરકી હેં અવલાદ.

આર તુમ ઉન્હેં તરસાતે હો દરીયાકે કીનારે,
હયવાંન પીયે આપ સભી ઓર યે તરસેં.
અફસોસ યે તુમ કરતે હેં કયા ઝુલ્મ હે સારે.
મેહશરમેં ખબર હોગી તુમ્હેં ઉસકી હકીકત,
બર રાહે ખુદા હમને તો જાં અપની નીસારે.
હાફેઝ પઢો સલવાત હુઇ ખત્મ રિવાયત,
ઉરશાકે પઢો તુમભી બહમ મુસલીમો સારે.

માતમ.

ઓય હાયરે મુખતારે જન્નત સીધારે,
ખાલીકે કીબરીયાકે વોહ પ્યારે—રે, ઓય.
હેં જીગર ગોશે વોહ મુસતફાકે,
નુરે દીદે હેં મુરતઝીલ કુશાકે.
હેં વોહ ખાતુને જન્નતકે પ્યારે—રે, ઓય.

અપને નાનાકી ઉમ્મતકે ખાતીર,
જોન દેનેપે હો—ગયે હેં હાઝીર,
યાને શબ્બીર સરવર હમારે—રે, ઓય

અમરે હક પર વોહ કયસે થે કાયેમ,
યાને ઉસ રોજ હઝરતકે થી સાયેમ,
પર ઝરાભી ન ઉફ કર પુકારે—રે, ઓય

ઓર જબ આયા વકતે શહાદત,
તબ થી અલ્લાહો અકબર ઇબાદત,
મા-સીવા ઉસકે કુછ નહીં પુકારે-રે. ઓય.
અયસા સદમાં હે કીસને ઉઠાયા,
રાહે હકમેં હે સરકો કટાયા,
અમરે' હક પર હો રાઝી સીધારે-રે, ઓય.
દીલે મુઝતર હે આસી શબો રોજ,
આ-તીશે હીજસે હે જીગર સોજ,
જાન બાકી નઝર હે તુમ્હારે-રે, ઓય.
અર્ઝ યે હે ગુલામે-અલી કી,
હો નીંદા મુજકો હઝરત નબીકી,
પહોંચું મતલબકો સદકે તુમ્હારે-રે, ઓય.

માતમ.

ઓય હાયરે કાસીમ જવાંસા દુલ્હા,
મારો ઉસકો કઝાને ન ભુલા—રે ઓય.
ગુલશન આલે પયંબરકા લુટા,
મારો ઉસકો કઝાને ન ભુલા,
વોહ ન હરગીઝ ફુલા ઓર ફુલા—રે ઓય.
ખત મદીનેમેં લીખકે દગાકે,
મારા સરવરકો રનમેં બુલાકે,
થા વોહ મેહમાન કૌમે જુહુલા—રે ઓય.

હે સના—ખાં હુસન શાહે દીંકા,
યાને સીબતે રસુલે અમીંકા.
તુજકો બદોંમેં શાહકે કુબુલા—રે ઓય.

માતમ.

તીશના મારે ગયે આજ ઈબને અલી,
સુનકે બાનુકી બેહદ તબીઅત જલી—તીશના.
ફુલ અયસી બે-કલી બાગે હેદરમેં,
બાદે સર સર ચલી શેહરે અનવરમેં,
ગુલ હુવા જીસસે હય ચીરાગે નબી—તીશના.
ચીતા શેરે ખુદાકા બુરા ઉસને,
સંગપે સુલવાયા બદલે પલંગ જીસને,
મરકે બદસે હર આં ઉસકો જીલ્લત મીલી—તીશના.
ખેલતા થા જો મોહરે નુબુવ્વત પર.
પ્યારા થા વોહ અયને જાનો જીગરે હેદર.
ઉસપે ઝાલીમકી યારો કટારી ચલી—તીશના.
હશ્રમેં કરના તુમ હમ પર મેહરબાની,
હોઝે કવસરકા પીલવાના પાની,
હામી આજીઝકી હે યે દુઆયે દીલી—તીશના.

માતમ.

ઓય હાંચે સર કટા જબકે ઇબને હૈદર,
ખુનસે પરકો ભર એક કબુતર—રે ઓય
કરબલાસે હુવા વોહ રવાના,
જાકે યસરબમેં કીયા ઠીકાના.
ઓર કહા પુર હઝીં હો યે શોકર—રે ઓ"
અય નબી આપકા જો નવાસા,
શીમરે મલઉને મારા હૈ પ્યાસા.
ફેરા હલકુમે સુખે પર ખંજર—રે ઓય.
દાયમ રોઝેપે જો મુરગુઝાકે,
સીયુંમ બીનતે નબી ફાતીમાકે,
સબ કીયા હાલે શબ્બીર અઝ-હર—રે ઓય.
બાઅદ બર કબરે શબ્બીરકે જાકર,
રો રો કેહતા થા સબ હાલે મુઝતર,
સુનીયે અબ આપ ઇબને પયંબર-રે ઓય.
સરકો શબ્બીરકે બસ ઉડાયા.
કુછ ન બોફે ખુદા દીલમેં લાયા,
આપકે જોકે હૈંગે બીરાદર-રે ઓય.
યે ખબર પહોંચી સુગરાકે દર ગોશ.
સુનતેહી ઉડ ગયે ઉસકે બસ હોશ.
ગમ પડા સબમેં કયાં ખુરદો અકબર-રે ઓય.
કર બયાં બસ ઘુ ઇસ જા અય રહુમા,

સૈરા માલીક હે વોહ પાક સુબહા.
કુછ ન મેહશરકા રખ તુ જરા ડર–રે ઓય.

મુસ્તઝાદ

મુગરાને કહા રોકે દુખ મેં બે સહારે–અય બાબા હમારે.
દુખીયા યે ભલા કેહકે પીદર કીસકો પુકારે–અય બાબા હમારે
બીમાર સમઝ મુઝકો યહાં છોડ ગયે આપ–કહીયે તે કઈ ક્યા.
હમ રાહ સકીનાકો લે ખુશ હોકે સીધારે—અય બાબા હમારે,
હે પાસ સકીના તો કીયે મુઝકો ફરામોશ–મેં બેટી નહીં ક્યાં,
તુમ બીન મેં જુદાઇમેં હું અબ ગૌર કીનારે–અય બાબા હમારે.
કાસીદભી નહીં પાસ ન મીલતા હે કબુતર–રેહતી હું મેં શશદર
ખુદ આઓ કે અબ કરશો તલબ પાસ તુમ્હારે–અય બાબા હમારે.
હાં ઇતના સુના કે ચચા મુસલીમકે પીસરકો નદીપે લે જાકે.
શમશીરસે હારીસકી ગયે આહ વોહ મારે–અય બાબા હમારે.
ક્યા ગુલસા બદન ભાઇયોંકા પ્યારસી બાતેં–યાદ આતી હેં મુઝકો,
ક્યુ બાગીયોંને બાગે નબી કર દીયા વયરાં—ફયાદ હે રહમાં.
ક્યા ગુજરે દેવા આલે નબીકી વોહ બીમારે અય બાબા હમારે

મુસ્તઝાદ

બત નામ લો ચયહાનકે જાનેકા અય જાની–હય હય બને કાસીમ,
ઓર તુમહી ફકત બાઇ હસનકી હો નીશાની હય હય બને કાસીમ.

બચ્ચે હો અભી તુમમેં નહીં લડનેકી તાકત–ઓર તીશના લબી હે,
યાને કે તુમ્હેં પ્યાસ હે હો તાલીબે પાની–હય હય બને કાસીમ.
તસકીન તુમ્હેં દેખકે દીલ હોતા હે અપના અય મેરે પ્યારે,
બે–શુબા હે તુમ ભાઇ હસનકે–હી નીસાની–હય હય બને કાસીમ,
ફીર અર્ઝ કી કાસીમને રઝા દો અય ચચાજાન–હો સકતા નહીં સબ્ર,
હઝરત કહે તબ જાઇયે હાફેઝ રખ્ખે બાની–હય હય બને કાસીમ.
કાસીમકો ગલે અપને લગા–કર શાહેવાલા–હો દી–દયે પુર નમ,
ફરમાયે કે એક રોજ તો બસ હોના હે ફાની–હય હય બને કાસીમ.
તુમ ઉનકે ન અબ ઝુલ્મકે સદમાત સહોગે–અય સૈયદે આલમ,
આમાદા હેં ઝાલીમ વોહ પયે ઇજા રસાની–હય હય બને કાસીમ,
હાં જાઓ તુમ્હેં હમને હેં અલ્લાહપે સોંપા–દીખલાઓ શુજાઅત,
હાફેઝ હે નીગેહ–બાન રખેગા વોહી બાની-હય હય બને કાસીમ.

વાવેલા

હાયે ઇબ્ને અલી પર હુઇ કયા જફા, વાવેલા,
મેહમાન બુલાકે ઘરમેં વોહ શામી,
પ્યાસા કીયા હાયે સરકો જુદા. વાવેલા—હાયે.
રાકીબ જો દોશે નબીકા હો અય દીલ,
કીયા લઇનોંને ઉનસે દગા, વાવેલા—હાયે.
બાબા અલી શાહે મરદાં હો જીસકા,
જીબ્રીલ હો જીસકે દરકા ગદા, વાવેલા—હાયે.
બુલ–બુલ ભી ગમસે પરેશાં હે હરદમ,
કુમરી કરે સરો પર યે સદા, વાવેલા—હાયે.
અફસોસ પીયેં ખુશીસે વોહ શામી,
આલે નબીકો ન પાની દીયા, વાવેલા—હાયે.

કુમલા ગયા ગમસે ગુલશનમેં હર ગુલ,
શબ્બીર પર જબકે સદમા હુવા, વાવેલા—હાયે.
ધબ્ને અલી રનમેં જીસે વક્ત યારો,
ઘોડેસે ઉપર ઝમીં કે ગીરા, વાવેલા—હાયે.
છાઇ ઘટા ગમકી બલાયે ગરદું,
જબકે ગલે-પર હે ખંજર ચલા, વાવેલા—હાયે.
રહમાં બ્યાંકો ન-હો ગુલ અબ ગુમ,
ગમસે જીગર સુન-કે ટુકડે હુવા, વાવેલા—હાયે.

મરસીયા.

જબ કાસીમે નવ-શાહને કીયા જંગો જદલ થા.
દુશ્મનમેં અજબ પડ-ગયા વલ્લાહ ખલલ થા.
ગોયા કે ગીરા સરપે સીતમ ગરકે જબલ થા.
આબ આબસા દેહશતસે લઇનોંકા જોહલ થા.
થરરાતે થે હરએક શકી દીલમેં જીગરમેં,
જયસે કે કોઇ નાવ પડી બહરે ઝરરમેં,
વો તેગ દો-દમ મ્યાનસે જીસ-દમ કે નીકાલા.
દેતા થા હરએક શામી ખુદાઇકા હવાલા.
યે વાર નહીં જાતા હે અબ હમસે સંભાલા.
હે અમન અબ ઇસ તેગસે અય બારે તઆલા.
હામાને જીગર ક્યું ભલા ચાક હો અપના.
ક્યુંકે બરકે ગઝબસે ન યે દીલ ખાક હો અપના.
અરજકીકે પીસરકો કીયા એક વારમેં ફીન્નાર.

મારા કીસીકો તીર કીસીકો વહીં તલવાર.
ઘબરા ગયા આગી કે જો લશ્કરકા થા સરદાર.
કેહને લગા હમલા કરો સબ મીલકે તુમ એકબાર.
તબ વાર કીયા હાથે લઈનોંને સબી મીલ,
તનહા હે ઇધર એક શાહે નેક ખસાયેલ.
ફીર અર-જકે મરદુદને ગુસ્સેસે પુકારા.
અય હાશેમી બેહદ મેરે લશ્કરકો તુ મારા.
કરતા હું કોઇ દમમેં તુઝે આકે દો-પારા,
સર જીસ્મસે લાખોંકા હે ખંજરસે ઉતારા.
આરામ ન લેને મેં તુઝે દુંગા જરા ભર.
કરતા હું અભી આકે જુદા તનસે તેરા સર
અરજક વહાં મગરૂર બહોત હોકે આયા.
નવ-શાહને ઉસે ઘોડેકો હે તંગ બતાયા.
વોહ સુનતેહી ગરદનકો સુયે તંગ ઝુકાયા.
કાસીમને વહીં તેગસે દો ટુકડે બનાયા.
જીતને કે થે કુરી વોહ બદ અશ્આરો સીતમ-ગર,
આઇને-કી સુરત વોહ રહે દેખકે શશદર.
જબ અહલે સીતમ-ગરને શુજાઅતપે નઝર કી.
સબ બાત વહીં ભુલે જો થી કરરો ફરકી.
હાલત હુઇ તગેયુર વહીં ઉનકે જીગરકી
ફીર નેહરકે જાનીબકો કીસીને ન નઝર કી.
કયા અરઝો સમાકો હે વહીં ઝલ ઝલા આયા.
સફ ચીરકે અબ્બાસ હે નદીપે જો પહોંચ્યા.
જા પહોંચ્યા અલમ-દાર વોહ દરીયાકે કીનારે.

બસ ફીરકે અબ્બાસકો આદાને હેં મારે.
વોહ ગેસુઓંકો ઇબ્ને હસનકે હેં બીખારે.
વોહ તીશના દહન જાનીબે ફીરદોસ સીધારે.
તુમસે હે દુઆ યા જી—ગ—રે હેદરે સફદર
રહમાનકે તુમ હોના મદદગાર બ—મેહશર.

નૌહા.

મકતાંમેં ખડે લાશપે ફરમાતે થે સરવર—અય હુરરે દીલાવર.
કદમોંપે મેરે તુમે દીયા અપના કટા સર—અય હુરરે દીલાવર,
અફસોસ ન મુઝસે હુઈ કુછ રસમે ઝીયાફત—જો પાય શહાદત.
શરમીંદા બહોત તુઝસે હે યે બે—કસો બે-પર—અય હુરરે દીલાવર.
હે પેશે પયમ્બરકી તેરી ઇઝઝતો હુરમત—અય સાહેબે ગયરત,
રાઝી હે બહોત તુઝસે હુયે હેદરે કરાર—અય હુરરે દીલાવર.
અબ નામ રકમ તેરા શહીદોમેં હુવા હે—કયા રૂત્બા મીલા હે,
રોતી હે તેરે વાસ્તે ઝોહરા મેરી માદર—અય હુરરે દીલાવર.
સદ હયેફ કે તુરબત ન તેરી બન સકી હમસે—બેગોર પડા હે,
ઇસ ધુપમેં સાયાભી નહીં લાશકે ઉપર—અય હુરરે દીલાવર.
ખયમેમેં તેરે વાસ્તે સબ હેંગે પરેશાં—ઝયનબભી હે ગીરયાં,
ફીર—દોસમેં તેરે લીયે નાલાં હે પયંબર—અય હુરરે દીલાવર.
આગે નહીં અબ ખામેકા તા—ક—તે તહરીર—જીસ વકત કે શબ્બીર
કેહતી થી જકીયા પેહી યું બા-દીલે મુઝતર—અય હુરરે દીલાવર,

નોહા.

લાશે અકબરપે માદર પુકારી–મેરે અકબર યે માં તેરે વારી,
બરછી મારી હે કીસને કારી–મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.
જીસકા બેટા જવાં મર ગયા હો–હાયે ચયેન ઉસકો કર્યુંકર પડા હો,
ખાક હે ઝીંદગી ઉસકો સારી–મેરે અકબર યે માં તેરી વારી.
એક માતમી સફ બીછી હે–એક તરફ બયડી યે ગમ ઝદી હે,
શો રહેગી હૈદરકી પ્યારી–મેરે અકબર યે માં તેરી વારી.
હાય મેંતો નહીં જાનતી થી–લાશ આયેગી અબ બેટા તેરી,
ખુન હોવેગા સીનેસે જારી–મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.
ગર મદીના યે અખબાર પહોંચા–હાયે જીતી રહેગી ન સુગરા.
જાયેગી મર વોહ ગમકી મારી–મેરે અકબર યે માં તેરે વારી,
કયા કહે વોહ મુસીબત જદીયા–લાશ આઇથી અકબકી જીસજા.
સબકી આંખોસે થે અશ્ક જારી–મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.

જોગી.

જોગી હમ તો બને પંજ–તનકે,
સદક દીલસે ઇમામે હસનકે
સરપે અપને રખી ગમકી દસ્તાર,
ઓર છીદા કાન મુંદરે પેહન ચાર.
તનપે ખાક રમાઇ હે દીલ–દાર.
ન તો લોભી હે દુનીઆકે ધનકે–જોગી.

તને ખાકીસે કર ખાક અકસીર,
ઓર હુટા જરકો બર રાહે શબ્બીર.
ગમકી સેલી કર અપને ગુલુ ગીર,
જપતે ફીરતે હેં લે હાથ મનકે.—જોગી.
પેહન કર કફની ઓર ડાલ માલા,
હાથ સુમરન ઓર તુંબા નીરાલા.
કેહતે હક અલ્લાહ ઓર બોલ બાલા,
ચલે હમ તો સુખે નહીં સીમા તનકે—જોગી.
મનમેં અપને હેં ધુની લગાકે,
કરતે પયદા જીલા દીલ જલાકે.
હોતે સદકે શાહે કરબલા કે,
સુનો ઓર સરવરકે નુર નયેનકે,—જોગી.
મનકી મનમેં હે માલા ફીરાઇ,
તબ તો જરરા જીલા દીલમેં આઇ.
નઝર આને લગી ફીર ખુદાઇ,
જરાર સદકેસે હમકો શાહે ઝમનકે—જોગી.

શિવાયત જોગી

ઉરસ આલે નબીકા હે આયા,
હુરે ગીલમાને સંદલ ચડહા
જોગી. સબ મીલ ચલો કરબલાકો,
આજ મેલા શહીદોંકા આયા.—ઉરસ.

રનમેં કાસીમ બનેકી હે શાદી,
દસ્તે કરબલામેં મંડવા છવાયા.
ઉનકો રીઝવાં પીન્હાનેકી ખાતીર,
ખાસી પોશાક જન્નતકી લાયા—ઉરસ.
યારો આલે નબીકે સીવા ઓર,
દરદો ગમ અયસે કીસને ઉઠાયા.
આજ શોહદાયે દસ્તે બલા-પર,
અરશે આઝમનૂં ડાલા હે સાયા—ઉરસ.
જોગી આલે નબીકે મહેલ સબ,
ખાસ જન્નતમેં હકને બનાયા.
પાક આલે નબી પર ખુદાસે,
દેખો તોહફા દુરૂદોંકા આયા—ઉરસ.
શુકરે ખાલીક કર તુ ખુરશીદ,
રાહ—નુમા પેશવા અયસા પાયા.—ઉરસ.

જોગી

હમ જોગી હુયે વોહ શાહે સાલારકે લીયે,
સાલારકે લીયે વોહ ગમ—ખારકે લીયે.
સર અપના કટાયા બ—રઝા પર અય મોઅમીનો,
સાબીર રહા હે દેખીયે ઇકરારકે લીયે.
બાઝુ કટાયે અપને જો દોનોં વોહ શાહને,
બાલી સકીના ખુદ દીલ અફગારકે લીયે.

જોડા અપની ફી–જો મોમીન બાહરને બસ નિસાર,
બાનું હુસેન આહ તરેહ—હારકે લીયે.
બસ—કર ફનીકે દીલ યે હુવા જેર ઓર જબર,
શબ્બીર પૈશવા વોહ અમલ—હારકે લીયે,

મુસ્તઝાદ

સાથપે કહી અસગરકે બાનુ મેરે બાલે–ઓ ગેસુઓં–વાલે.
યે ગમ–ઝકી માઈ ભલા દીલ કયસે સંભાલે–એ ગેસુઓં–વાલે,
બિસમીલ્લા તેરી ધુમસે અફસોસ નકી મેં–યે રેહ–ગયા જીમેં.
અરમાન મેરે દીલકે નહીં કુછભી નીકાલે, ઓ ગેસુઓં–વાલે,
લે ગોદમેં અબ પ્યાર ભલા કીસકો કરૂંગી, દુખ કયસે સહુંગી.
જન્નતકો ચલે તુમ તો મેરે નાઝકે પાલે–ઓ ગેસુઓં–વાલે,
બે રહમસે કયા આકે પડા આપકો પાલા, અય બારે તઆલા.
હેં પ્યાસકી શીદ–દતસે ઝબામેં પડે છાલે–ઓ ગેસુઓં–વાલે,
ચલનેકે લીયે આપકે અય યુસુફે સાની, ગઈ મન્નતેં માની.
પર પાઉંભી બાહેર નહીં તુમ ઘરસે નીકાલે, ઓ ગેસુઓં વાલે
બે–જુર્મ જો મારે હેં તુમ્હેં તીર ચલાકર, યું કેહતી હે માદર,
દીન હમકે મોંહ ઉનકેભી હો–જાઈંગે કાલે–ઓ ગેસુઓં–વાલે,
આહકરને લીખા હે જો યે મઝમુંન સરાસર, દર હાલતે અસગર.
વોહ હો–ગયે અશઆર હરએક મોતીકે માલે–ઓ ગેસુઓં–વાલે.

રિવાયત

તાઅજ્જુબ હે ન—રોયેં હમ અગર અબ્બીરકે ગમમેં.
જનાબે મુસતફા હોતે તો દેતે મોહર્રમમેં.
પડી હે બે-કફ્ન મયદાનમેં લાશે અકબરકે ગાઝી,
યે વોહ ગુલ પય-રહન હે જો ન સોતા થા મોહર્રમમેં.
યે કીસકી મેહરીલે ગમ હે મોહંમદકે નવાસેકી,
બશર કયસે ફરીશ્તે રોતે હેં ઇસ બઝમેં માતમમેં.
ગમે સરવરમેં ખુની અશ્ક હેં લાલકે ટુકડે,
અદખશાં વ ચમન આબાદ હે ઇસ ચશ્મે પુર નુમમેં.
કહા અબ્બાસને વકતે શહાદત યા હુસેન આઓ,
ઉઠા લે-જાઓ મકતલસે નહીં તાકત રહી હમમેં.
પરેશાં હે બહોત પેહને હે ઝેવર રંજે માતમકા,
ઉરૂસે ફીક હે આજ કલ શબ્બીરકે ગમમેં.
ન શાહે શામ બાકી હે ન વોહ તખતો હુકુમત હે
ગમે મઝલુમીયે શબ્બીર અભી બાકી હે આલમમેં।
બની આદમ ન સમઝે મુજકો કયુંકર આંખકા તારા,
બજાયે મર્દમક થા શા તુમ થે ચશ્મે આદમમેં,
નહોગી પુરસીશે અમાલ કુછ ઉનસે દમેં મેહશર,
ખતે ઇસ્યાંકો ધોતે હેં જો રોરાં કર મોહર્રમમેં.
ગીરફતારાને ઉલફત સખતીયોંસે છુટ જાતે હેં.
અલીકા નામ લેકર બે કસીમેં રંજમેં ગમમેં,
જનાબે સરવરે આલમકા મઝમું શાદ હે લીખાકર.

ખાયે હમ્મે ગોતે આબે હયવાં આબે ઝમ-ઝમમેં,
દુરે શહવાર કરતે હૈં નિસારે મા-ત મે સરવર
ભરે બયઠે હૈં આંસુ આજ નેયર ચશ્મે પુર ખુનમેં,

રિવાયત.

ફરઝંદે મુસતફાકી શહાદતકી રાત હે,
ફુરકતકી આજ શાહે વિલાયતકી રાત હે.
યારો ગમે હુસેનમેં અબ ખુબ રોઈયે,
બે-શુબા આજ સમઝો કયામતકી રાત હે.
આંસુ ગમે પીરાકે નબીમેં બહાઓ આજ,
લારેઓ શક બડી યે મુસીબતકી રાત હે.
યારો ગમે હુસેનમેં રોના સવાબ હે.
રોલો કે આજકી યે સઆદતકી રાત હે.
મજબુહ પ્યારા હો-ગયા ઇબ્ને રસુલ આજ,
અફસોસ કયા મુસીબતો આફતકી રાત હે.
હાફિઝ ગમે હુસેનમેં આંસુ બહા મુદામ,
ઉમ્મતકે હકમેં આજ શરાફતકી રાત હે;

રિવાયત.

શબ્બીર બ ફરમાને ખુદા ઘરસે નીકલ કર
કરબલાકો ગયે શેહરે પયંબરસે નીકલ કર.

શુરા, ઉઠા હરએક શકી રઅબસે ઉનકે
સરવર, જો બહેખય-અમે અતહરસે નીકલકર,
હરબાર, સફેં ચીરકે, વોહ બઢકે માનીંદ.
આતે થે નઝર ફોજે-સીતમ-ગરસે નીકલકર,
સર કાટે હુસેનાને અદુકે, જો હમે જંગ.
ફીન્નાર હુવે તેજે દો પય-કરસે નીકલ કર.
રોયા ગમે શબ્બીરમેં યે શીઝકા ખંજર,
ખુન બેહને લગા દીદયે જોહરસે નીકલ કર.
સબ હુરો મલક ઇન-દીનો સરવરકે અલમમેં,
કરતે હેં બુકા ખુલ્દકે અંદરસે નીકલ કર.
ઇસ આ-લ-મે ફાનીમેં ખલીક ઓરકોઇભી.
ગમ હે ન ગમે આલે પયંબરસે નીકલ કર.

માતમ.

અલી અકબર જો મયદાંમેં આયા.
દેખ હરએક અદુ થર થરાયા—અલી.
લશ્કરે સાઅદ બોલા યેહ ઉસ-દમ,
હોંગે અયસે જહાંમેં જવાં કમ,
હુસ્ન અયસ કીસીને ન પાયા—અલી.
બોલે અકબર ડરો તુમ ખુદાસે,
બાઝ આઓ અદુ ઇસ જફાસે,
કયું યે બેકાર ગુલ મચાયા—અલી.

ટુકડે સિત્મગરને કેહ અહલે બારસે.
ખેંચી ફીર તેગ અપની જબરસે,
લશ્કરે અહલે ઝીં કો ખપાયા—અલી.
પ્યાસસે જબ હુવે આપ બે-દમ.
આયે બાબાકે નઝદીક ઉસ-દમ,
અરઝસે યું બઢા યેહ સુનાયા—અલી.
મેને ઝુબેલકે મર્યહાંમેં બાબા.
મુંહ-ભર પાની અબ તક ન-પાયા.
ક્યા કહું સદમા જો કુછ ઉઠાયા—અલી.
અબ નહીં પ્યાસકી તાબ મુઝકો.
શિમ્ર દેતા નહીં આબ મુઝકો,
તિશ્નગીને નિહાયત સતાયા—અલી-
હાયે બાબા યેહ કૈસા સીતમ હે.
બદલે પાનીકે તેગે દો-દમ હે,
આસમાંને યેહ ક્યા દીન દીખાયા—અલી.
અય રૂઝા રેહ મકાંસે તુ ખામોશ.
જા અદબકી હે હોજા ફરામોશ,
આજ ગમ હે ઝમાનેમેં છાયા—અલી.

માતમ.

આજ. સરવરને સરકો કટાયા.
રાહે મવલામેં ઘરકો લુટાયા—આજ.

કોન અયસા હૈ સરકો કટાવે.
ધરકો રાહે ખુદામેં લુટાવે,
હુકમે ખાલીક હે કયસા બજાયા—આજ.
શાહને તલવાર અયસી ચલાઇ.
રાહ દોઝખકી સબકો દીખાઇ,
લશ્કરે અહલે કીંકો ભગાયા—આજ.
ક્યા હકીકત કહે કોઇ ઉસકી,
થી જો ખુશબુ નબીકે ચમનકી,
ઉસને કરબલકે બનકો બસાયા—આજ.
જો કે મુખતારે કૌસર કહાવે.
ઉનકો ઝાલીમ અયસા સતાવે,
રંજ ક્યા યે ફલકને દીખાયા—આજ.
હાયે જો હો નબીકા નવાસા.
ઝુલ્મ ઝાલીમ કરે ઉસપે અયસા,
તીન દીન શાહકો પ્યાસા બીઠાયા—આજ.
અય અઝીઝો યેહ ક્યા ગમ નહીં હે.
ગમે અહલે હરમ કમ નહીં હે,
હાયે ક્યા બીબીયોંકો સતાયા—આજ.
ગમમેં અહલે હરમ શાહે દીં કે.
જીસને આંખોંસે આંસુ બહાયે,
ઉસને જન્નતકો બેશક હે પાયા—આજ.
બસ રઝાયે હુઝીંકો અય સરવર.
ભુલીઓ મત રોરોકે માતમ બનાયા—આજ.

જોગીનામાં.

ખુબ યેહ જોગી–નામા કહા હે,
અય રઝા વાહવા વાહવા હે—અય.
જોગી દુન્યાકે ગમસે હો બે–ડર,
કર તવક્કુલ તુ જાતે ખુદા પર.
યેહ હુઆ યેહ હુઆ યેહ હુઆ હે—અય.
જોગી રંજો અલમ–હીમેં રેહના.
મુદ–દુઆ અપના હકસે–હી કેહના.
યેહ દુઆ યેહ દુઆ યેહ દુઆ હે—અય.
જોગી તુ મય–કદેમેં ન જાના,
સારે બદ કામસે મોંહકો ફીરાના,
યેહ વફા યેહ વફા યેહ વફા હે—અય.
જોગી જીસસે કે દીલકો લગાયા,
ઉસસે ગર તુંને મોંહકો ફીરાયા,
યેહ દગા યેહ દગા યેહ દગા હે—અય.
જોગી તુ ઝુલ્મ મત–કર કીસી પર
આહે મઝલુમસે ડર તુ અકસર,
યેહ જફા યેહ જફા યેહ જફા હે—અય.
જોગી હો તુઝસે જો કોઈ આલા
ઉસકી બદ–ગોઇ પર હો ન શયદા,
યેહ હવા યેહ હવા યેહ હવા હે—અય
અય રઝા જોગી નામા યે સુનકર,

ક્યા અજબ અર [illegible] બન સુખન-વર,
મરહબા મરહબા મરહબા હે— અય.

નૌહા.

સુગરાને કહા રોકે જો હઝરત હુવે અસ્વાર, હય હય મેરે બાબા,
તનહા મુઝે તુમ છોડકે યાં જાઓ ન ઝીનહાર, હય હય મેરે બાબા.
તનહાંઇમેં કુદરતકા અલમ સેહ ન સકુંગી રોરોકે રહુંગી.
હય. ગુજરેગી મુજપર કે મેં હું સાહેબે આઝાર, હય હય મેરે બાબા
સબ છોટે બડે આપકે હમ-રાહ હેં મવલા, મેં યાંપે હું તનહા.
ઇસ સદમેમેં ભલા કીસ તઓર દીલ આઝાર, હય હય મેરે બાબા
સો રેહતી હું મોંહ ઢાંકે શબકો જો દુખીયા, કોઇ હે યે કેહતા,
દસવીંકો મોહર્રમકી યે ખુલ-જાએગા ઇસરાર. હય હય મેરે બાબા,
સબ આતા નહીં જાતી હે હઝરતકી સવારી, બીજીયે મેં વારી,
તનહાઇમેં બેટીકા નહીં કોઇ પરસ્તાર, હય હય મેરે બાબા,
ક્યા રંજ વઝીર ઉસપે થા અય વાયે મુકદર ફરમાતી થીં રોકર
ઇસ સીનમેં અફસોસ હુઇ બે-કસો નાચાર હય હય મેરે બાબા,

નૌહા,

ફરમાતે થે રોરોકે યે સજ્જાદ દીલ અફગાર, અય કવમે જફાકાર,
પયદલ ન ચલા જાએગા મુઝસે કે હું બીમાર, અય કવમે જફાકાર.

ગાભીકો ખેમે મેરા ગામાદી, ઓર આગ લગાદી,
અબ અલમ યે મુઝપે કે હું બે-કસ લાચાર, અય કવમે જફાકાર.
મેં બયેઠ મેરી ચલતા હું શીકવો મેરકી, ખીદમત હે યે કયસી
પેકનાતે હો અસ્બાબ ઓર લીકે ગીરાં બાર, અય કવમે જફાકાર,
તપ ઓર ગરમ પાઉંમે તાકત નહીં અબ તો, કુછ ગોરસે દેખો
એક ગામ ઉઠાનાભી તો હોતા હે અબ દુશવાર, અય, કવમે જફાકાર,
કીસ-તરેહ મહાર ઉટોંકી મેં હાથમે થામું, ઓર બેડીયાં પેહનું,
ગર બાત હું કરતા તો ગશ આજાતા હે હરબાર, અય કવમે જફાકાર.
કુછ રહમ કરો મુંજપે કે હું સખ્ત મેં મુઝતર, બાબા નહીં સર પર.
સુઝે હુવે પાઉંમેં ચુભે જાતે હેં સો ખાર, અય કવમે જફાકાર.
ફરમાતે થે આબીદ વઝીર જીગર અફગાર, થે દુખમેં ગીરફતાર.
મજબુર હું માજુર હું મેં બે-કસો નાચાર અય કવમે જફાકાર.

ખમસા.

ઉસકો મુજરા જીસકા નાના અહમદે મુખ્તાર હે,
જીસકી માં ઝેહરા હે બાબા હયદરે કરાર હે.
એક તો ભાઈ હસન સમસે જીગર અફગાર હે,
એક ભાઈ ઉસકા અબ્બાસ અલમ બરદાર હે
આપ ખેંચે હાથમેં ઇસલામકી તલવાર હે,–૧
કયેદ હોકર શામકો જબકદમ ચલે ઝયનુલ-અબા,
પાઉંમેં બેડી ગલેમેં તોક ઉસપર બ્યાહા–હે.
તાઝીયાને જબ દીખાતે આન–કર અહલે જફા.

કેહતે થે અબ રહમ ઇસ-પર ધુમ કરો બહરે ખુદા.
એક તો મઝલુમ હે ઓર દુસરા બીમાર હે-૨
ગોકે અહલે ઝુલ્મ દેતે શાહકો થે રંજો તાઅબ,
પર યેહી હંસ હંસકે ફરમાતે થે શાહે તીશના લબ.
કયા દેખાઉં ઉનકો બરકે આતીસે કેહરો ગઝબ.
ઉમ્મતે જદ હે નહીં એક આનમેં યે સબકા સબ.
લશ્કરે અહલે જફા હોતા અભી ફીન્નાર હે-૩
બાઝુયે શાહકે હુયે જબ હાથ-શાનોંસે જુદા,
દેર તક અબ્બાસકો રોયા કીયે વા હસરતા,
જાકર આખીર લાશ પર રોરો બસદ આહો બુકા,
કેહતે થે સરવર કે અકબર હે ઝઇફીકા અસા.
પર નહો જબ હાથકી તન પર અસા બેકાર હે-૪
હેં દરે દૌલતસે હોતે બહર-વર શાહો ગદા,
ફીર ભલા ઇલ દરેક હોતે કીસસે ફીજે ઇલતીજા.
આપ સમઝેં યા ન સમઝેં પર ઝરૂર હે આપકા.
આઇયે અબતો મદદ-કે વાસતે બહરે ખુદા.
યા હુસેન ઇબને અલી બંદા બહોત લાચાર હે-૫

રૂબાઇયાત ઉર્ફે અદાલત વ-ગયરા.

હે ઇબતીદા-યે હમ્દે ખુદાયે અલીમકા,
મીન બાઅદ ઉસકે વસ્ફે નબીયે કરીમકા
હોતા હે બાઅદ ઝીકરે શહીદાંને કરબલા,
મુખતાર જીસકો હકને કીયા હે નઇમકા.

ક્યા સંગ દીલ થા સાહેબો ઉન બદ ખીસાલકાં.
કાટે ગલા જો તેગસે અહમદકી આલેકા.
અબ બ્યાન હમસે હો નહીં સકતા મલાલકા.
લખ્તે દીલે બુતુલ અલીકે વોહ લાલકા

જબ જુલ ફીકાર ચમકી અલી નામદારકી.
દેહશતસે આંખ બંદ હો-ગઇ બે-શુમારકી.
પલમેં હજારોકો તહેત વલવાર કર દીયા.
રહમાં યે ધાક કયસી થી ઉંસ શાહ સવારકી

મીરાતે દીલકે આજ સીકંદર કીધર ગયે.
પાતે જો આબરૂ થે વોહ ગૌહર કીધર ગયે,
મારો ગુરૂર અપની તબીઅતપે જીનકો થા.
શાએર વોહ કયા હુવે વોહ સુખન-વર કીધરગયે.

બે-હયા જબ કોઇ અપની છોડ દેતા હે હયા’
કોઇ કુછ ઉસકો કહે વોહ કબ બુરા હે જાનતા.
માં બાપ ઉસતાદકો સમઝે હે મીસ્લે ખારો ખસ
લાવે કબ ખાતીરમેં કીસકો કોન હે અછ્છા બુરા,

માને સુખન મેરા વોહી જો પાક બાઝ હે.
કયુંકર કે ઇસમેં વાએઝો નસીહતકા રાઝ હે.
હકકે સીવા ન ગયેરકી બીલકુલ કરો ખુઝુ.
માલીક. હે ચાહે બખ્શદે નુકતા નવાઝ હે.

આપકે હાલકે તઇં ખુબસા હમ જાનતે હેં,
યે ન જાનો કે નહીં આપકો પેહછાનતે હેં.

બસ અબ આગે કરો અપની ઝબાંકો લંબી,
અયસી બાતોંકો કહાં આપકી હમ માનતે હેં.

જીકરે હુસેન કીજીયે કે યે નેક કામ હેં.
ઝગડા ફસાદ કરનેમેં બદનામ નામ હે.
સબ છોડ છાડદો કરો મદહે હુસેન તુમ,
હામીયે દીન હુસેન અલય-હીસ સલામ હે.
ઇલાહી યે તેરી કુદરતકે સબ-બાગે ઓર ધોબી,
કસાઇબી લગે કરને શેઅર ગોઇમે મોંહ શોઇ,
શુક્ર અલ-હમદો લીલ્લાહ મીલ ગયે નાખુત ગંજે કો,
ન કયુકર સર ખુજાવેગે હમેં વોહ દેખકર હરકોઇ.

શાએર હું યા નહીં હું અયાં મેરા નામ હે.
હર મુલ્ક કસબા કરીયા મેરા શોહરા આમ હે.
જીસકો શુબા હો બયઠે વોહ આ મેરે રુબરૂ,
વર નતો જાવે ઘર ઉસે મેરા સલામ હે,

આયે હો કીસ નગરસે ઓર રખતે હો કયા કામ,
જાએગે કીસ જાયે યહાંસે કરદો અબ એલામ.
ગમમેં હુસેન હસનકે જોગી હમ હેં બનકર આયે,
હમને લિબાસે ફકીરાને ખાક હેં મોંહપે જમાયે.

હીરસો હવાકો છોડ દો જોગી કરો ખુદાકી યાદ,
રહોગે હરદમ ફઝલે ખુદાસે દોનોં જહાંમેં શાદ.

તમામ શુદ.

જાહેર ખબર.

ઉર્દુ ઝબાન ઔર ગુજરાતી હરફુંમે.

અલફ લયલા—યાને એક હઝાર ઔર એક રાતકા બે બહા ખઝાના હે શાયકીન ! યે કિસ્સા તમામ દુનિયામે મશહુર હે અરેબીયન નાઇટસ ઇસીકા નામ હે ઔર તમામ ઝબાનુમેં છપ ચુકા હે ઔર કઇ કઇ બાર છપ ચુકાહે ઇસમે એકસો સે ઝીયાદા કિસ્સે હેં ઔર હરેક કિસ્સેમેં નસીહતકે મોતી બીખેર દીયે હેં હર કિસ્સેમેંસે એક ન એક બાત ઝુરૂર અયસી મીલતી હે કે જીસ્સે દમાગમેં ફરહત ઔર રવશન ખ્યાલી પેદા હોતી હે માલુમાતમેં બહોત ઇઝાફા હોતા હે અગલે ઝમાનેકે જોશીલે હાલાત માલુમ હોતે હે અકલમે અયસી તેઝી ઔર તબીઅતમેં ઇતની હુશીયારી આતી હે કે બોહ ઇન્સાનભી કાબીલસે કાબીલ બન જાતા હે કિસ્સે કયા હે અકલકે ખઝાને હેં ખુશી દીલ લગીકે ભંડાર ઔર દીલચસ્પીકે દરયા હેં પુરી કીતાબકી અગર તારીફ કી જાય તો એક અયસી કિતાબ બને ૬૦૦ સફેકી બડી ઔર મઝબુત સુનેહરી ઇંગ્લીશ બાઇન્ડીંગ કી કીતાબ હે કીંમત રૂા. ૪-૦-૦

દાસ્તાન અમીર હમઝા--શુજાઅત ઔર બહાદુરીકા જીતા જાગતા નમુના હે ઇસ્લામી જોશો ખરોશ કે વો મનઝર સામને આતે હેં કે પઢતેહી હેરત હોતી હે ઉમર અઇયારકી અઇયારીયાં પઢતે પઢતે પેટ ન દુખાદેં તો હમારા ઝીમ્મા કીંમત દો રૂપીએ આઠ આને.

તોતા ઔર મેના—યેભી એક અજીબો ગરીબ કિસ્સા હે જાદુ ઔર તિલસ્માતકે વો હાલાત લિખે હેં. કે પઢતે પઢતે આદમી હેરતમેં પડ જાતા હે પરસ્તાન ઔર દેવસ્તાનકી કહાનીયાં કુછ અજબહી મઝા દેતી હેં ઔર હુસ્નો ઇશ્કકી દાસ્તાને

વો રગ દિખાતી હેં કે આશિક મિઝાજ લોગ તો પઢતેહી લટ્ટુ બનજાતે હેં. કીમત એક રૂપીઆ આઠ આને.

કસસુલ અંબિયા—ઇસ કિતાબમેં એકસો સે ઝિયાદા પેગમ્બરૂંકે મુબારક હાલાત હેં. અગર આપ અપની ઝીન્દગીકો ખુશ ગવાર બનાના ચાહતે હેં ઔર ઉકબાકો ભી આરાસ્તા કરના ચાહતે હે તો ઝુરૂર ઇસ કિતાબકો મંગવાકર મુલાહીઝા ફરમાઇએ કુરાન શરીફમેં અલ્લાહ પાક જલ જલ્લાલોહુને જીતને પેગમ્બરૂં કે કિસ્સે બયાન ફરમાય હેં ઔર ઉન્હુંકી શાનમેં જીત્ની સુરતેં ઉતારી હે ઉન સબ સુરતુંકી યે તફસીર હે કુરાને શરીફમેં અલ્લાહપાક જલ્લશાનોહુને ઇન કિસ્સુકો ' અહસનુલ કસસ ' ફરમાયા હે યાને પેગમ્બરૂંકે કિસ્સે સબ કિસ્સુસે બહેતર હેં જબ જનાબે બારીકા યે ઇરશાદ હે તો હમકો ચાહીએ કે હમ દુસરે ઝટલી કિસ્સે ન પઢેં ઔર યે પેગમ્બરૂં કે કિસ્સે પઢેં તાકે હમકો બહોત કુછ સબક હાસીલ હો ઔર હમારે ઇમાનકી મઝબુતી હો જીસ્સે દીન દુન્યાકી ઇસ્લાહ હો જાય યે કિતાબ તીન કિસમ કે કાગઝ પર છપી હે કીમત રફ કાગઝ એક રૂપીઆ આઠ આને, ગ્લેજ કાગઝ દો રૂપીએ ઔર એન્ટીક કાગઝ ઔર ઇંગ્લીશ સોનેરી બાઇન્ડીગ કીમત દો રૂપીએ આઠ આને.

લેડી ડાકટર હલીમા ખાનમ—આર્યુંકે રદમે યે કીતાબ ઇત્ની ઉમ્દા હે કે જીસ કદર ભી તારીફ લીખી જાય કમ હે હલીમાખાનમ નામકી એક અવરત કે જો એક ડાકટરની થી ઉસપર આર્યુંને અપને મકરો ફરેબકા જાલ ડાલા ઔર ઉસકો મુરતદ બનાનેકે લીયે તરેહ તરેહકી કોશીશે કીં મગર ડાકટરની ભી બહોત કાબીલ ઔર આર્યુંકે તમામ પોલસે વાકીફ થી ઔર આર્યુંકે રદમેં જીત્ની કિતાબેં હેં વો સબ ઉસને પઢી હુઇથીં જબ આર્ય સમાજીયુંને હલીમા ખાનમકો બહોત પરેશાન કીયા તો

ઉસને કહા કે મઝહબ બદલનેસે પેહલે મે આપસે ચંદ સવાલ કરૂ અગર મેરે સવાલુકા આપને બખુબી જવાબ દીયા તો ફિર દેખા જાયગા મગર સચ્ચેકે મુકાબલેમેં જુઠા કબ ઠેર સકતા હે ઔર સિવા ભાગમ નાઠી કે ઔર કયા જવાબ દે સકતા હે ઇધર હલીમા ખાનમને સવાલ શુરૂ કીયે ઔર ઉધર આર્યુને ભાગના શુરૂ કીયા ઔર ફિર કભી હલીમા ખાનમકો નહીં છેડા યે કિતાબ ઉર્દુમે હઝારૂકી તઅદાદમેં બિકતી હે ઔર ઇસકો પઢકર મુસલમાન અચ્છી તરેહસે અપના બચાવ કર સકતે હેં ઔર અપને મુકાબલેમેં એક આર્યાકો ઠેરને નહી દેતે મગર ઉર્દૂ નહી જાન્ને વાલે મુસલમાન ભાઇ આર્યુકે ફરેબમેં આ જાતે હેં ઔર બાદમે તરેહતરેહકી તકલીફે ઉઠાતે હેં ઇસ લીયે હમને યે કિતાબ ઉર્દુ પરસે ગુજરાતી હરફમેં છાપી હે તાકે ગુજરાતી પઢને વાલે ભી ઇસસે ફાયદા ઉઠા સકે ઔર એક આર્યાકોભી અપને પાસ ફરકને ન દે આર્યાસમાજીકે રદમે જીતની ઉર્દુ કિતાબે હે ઉન સબ કીતાબુંકા મગઝ ઇસ કિતાબમે હે સીર્ફ યે એક કિતાબ પઢનેસેહી આગાહી હે તમામ રદસે ઇનસાન વાકીફ હોજાતાહે કિતાબ કયા હે આર્યુકો ભગાનેકા એક મશીન હે કીંમત એક રૂપીઆ.

સુરે કહેફ—યે કુરાન શરીફકી એક સુરત હે જુમાકે રોઝ ઇસકો પઢનેકા બહોત સવાબ હે હુઝુર સરવરે આલમ (સલ૦)ને ફરમાયા હે ક મેરી ઉમ્મતસે જો શખ્સ જુમા કે રોઝ યે સુરત પઢેગા ઉસકે આઇન્દા જુમે તક ગુનાહ નહી લીખે જાયગે બલકે તીન રોઝ ઔર ઝેયાદા ઔર ૭૦ હજાર ફરીશ્તે ઉસકે લીયે મગફેરત તલબ કરીંગે ઔર ઉસકો તમામ બીમારીયુમે સેહત ઔર આફીયત દી જાયગી ઔર વોં શખ્સ ફિતનએ દજ્જાલ ઔર કયામતકી હેબતસે અમનમેં રહેગા ઔર બહોતસે ફઝાયલ ઇસ સુરે મુબારક કે હેં યહાં

મુખતસર લીખે હેં મુસલમાન ભાઇયુંકો ચાહીએ કે યે કિતાબ થોક-બંદ ખરીદ કર વકફ તકસીમ કરેં તાકે દુસરે ભાઇભી સવાબમેં શામીલ હો ઓર આપકો ભી કયામત તકકા સવાબ મીલે ઇસી લીયે હમને ઇસકા હદીયા કમ રખા હે સીર્ફ ચાર આને.

હાફેજુલ ઇસ્લામ—યે મોલુદ શરીફકી કિતાબહે મોલુદ શરીફકા પઢના ઓર સુન્ના બહોત સવાબ ઓર દોનુ જહાનકી નેક બખ્તીકા સબબ હે ઇસમે દોજહાંકે સરદાર આકાએ નામદાર મફખરે મવજુદાત હઝરત જનાબ મોહમ્મદ મુસ્તફા સલ્લલ્લાહો અલય હે વ સલ્લમકા ઝિકરે ખયર હે આપકી પેદાઇશ વફાત મોજેઝાત ઓર કયામત કે હિસાબ કિતાબ વશફાઅતકા બયાન બહોત આસાન ઝબાનમે લીખા હે જુરૂર મંગવાકર શરફ હાસીલ કીજીએ કીમત આઠ આને.

રદ્દે હિન્દુ—ઇસકે નામસેહી ઝાહિર કે ઇસ કિતાબમેં હિન્દુ-ઉકા રદ હોના ચાહીએ ઉર્દુમે યે કિતાબ તમામ હિન્દુસ્તાનમે હજારૂકી તઅદાદમે કંઇ બાર છપ ચુકી હે ઓર મુસલમાનોકો હિન્દુઉકે મનાજિરે ઓર મુબાહિસેમે બહોત મદદગાર હોતી હે ઇસ લીયે હમને ઇસકો ગુજરાતી હરફમેં છાપી હે તાકે ઉર્દુ નહી જાન્નેવાલે ભાઇ ભી ઇસ કિતાબકે ઝરીએ અપને સચ્ચે મઝહબકે મુકાબલેમે હિન્દુઉકે લામઝહબકા રદ કરે મુસન્નીફ સાહેબને હિન્દુઉકી પોથીયુ ઓર શાસ્ત્રસે ઉનકે મઝહબકા રદ કીયાહે ઓર સાબીત કર દીયા હે કે ઇસ્લામ સચ્ચા ઓર સબસે બેહતર મઝહબ હે ઓર આખિરમે એક નઝમ તો ઇતની ઉમદા લીખી હે કે જીતની ભી તારીફ કી જાય કમ હે કીમત આઠ આને.

મીયાં બદરૂદીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી, બુકસેલર

૧૭૪૦ ખાસ્રપુરી—અમદાવાદ.

શાહે ઝકુમ—ઝકુમકે બાદશાહકે સાથ હઝરત અલી રદી૦કે જંગ કરના ઓર હઝરતકી કરામતેં દેખકર ઉસકા મુસલમાન હોના કીમત ચાર આને.

શાહેરૂમ—કુરાન શરીફમેં અલ્લાહપાક ફરમાતા હે કે મેં જીસકો ચાહું ઉસકો ઇઝ-ઝતદું ઓર જીસકો ચાહું ઉસકો ઝીલ્લત દું રૂમકે બાદશાહને જબ યે આયત પઢી તો ઉસકો ગુરૂર હુવા કે મેં તો બાદશાહ હું મુઝકો ઝીલ્લત કયુંકર હો સકતી હે અલ્લાહપાકને અપને કલામે પાક કા મોઅજીઝા ઉસકો દીખલાયા ઓર ઉસકો જો તરીકેસે ઝીલ્લત દી હે વો પઢનેકે કાબીલ હે કીમત દો આને.

શાહે યમન—યમનકે બાદશાહકા કીસ્સા ઓર દો જહાંકે સરદારકા મોઅજીઝા પઢનેકે કાબીલ દીલચસ્પ કીસ્સા હે કીમત દો આને

ગુલીસ્તાને ખાજા—સુલતાનુલ હીન્દ હઝરત ખ્વાજા મોઇનુદીન ચીશતી અજમેરી રહ૦કી કરામતેં, ઓર આપકી પેદાઇશ, વફાત. ઓર કશફો કમાલાત કા ઝીકર કુછ અયસી તરકીબસે બયાન કીયા હે કે પઢને વાલેકો કેફીયત પેદા હો જાતી હે ઓર આખીરમેં આપકી તફરી તબાકે લીયે હઝરતકી શાનમેં કવાલીયાં ઇતની ઉમદા હેં કે પઢનેસે દીલ ફડક જાતા હે કીમત છે આને.

મેરાજનામા—દોજહાંકે સરદાર હઝરત જનાબ રસુલ મકબુલ સલ૦ કી મેરાજ શરીફકા ઝીકરે ખેર ઇસ કિતાબમેં હે. હઝરત સલ૦ ને સાતું આસમાન, જન્નત દોઝખ ઓર અરશે મોઅલ્લાકી કી હુઇ સેર ઓર વહાંકે અજીબો ગરીબ હાલાત કુછ અયસી ઢબસે લીખે હેં કે પઢતેહી ઇમાન મઝબુત હો જાતા હે. ઓર ઇશ્કે ઇલાહી ઓર ઇશ્કે રસુલ દીલમેં ઉછલને લગતા હે કીમત તીન આને.

મીલાદે બીસમિલ્લાહ—બીસમિલ્લાહ શરીફકી કયા કયા બરકતેં હેં ઓર હર કામકે શુરૂમેં ઇસકો પઢનેસે કયા કયા ફાયદે હોતે હેં વો ઇસ કીતાબમેં લીખે હેં કીમત તીન આને.

ગુલશને બગદાદ—હઝરત જનાબ રસુલુલ્લાહ સલ્લ૦ કી મૌલુદ શરીફ કી યે એક છોટીસી કીતાબ હે, ઔર ઉમદા નઝમો નસરસે આરાસ્તા વ પયરાસ્તા હે. હઝરત ગૌસપાક મેહબુબ સુબ-હાની રદી૦ કી શાનમેં કસીદે ઔર આપકી કરામતુંકા ઝીકર ભી ઈસ કીતાબમેં હે કીમત તીન આને.

કવ્વાલીકા ઝુમકા—ઈસ કિતાબમેં અલગ [illegible] નાતીયા ઔર હરકાયા કવાલીયાં ઔર ગઝલેં હેં જો રોઝાના કવાલ ઔર રન્ડીયાં ગાકર સુન્નેવાલુંકી દીઝાતી હેં ઔર સાહેબે દીલ વજદ ઔર કૈફીયતમેં આકર ઝુમને લગતે હેં. યે કીતાબકા નામ કોઈ ખાસ નામ નહી હે બલકે બારઝી હે ખાસ કીતાબું કે નામ યે હેં. અલબેલી જાન, હુસ્નો દરદ, દીલરૂબા માશુક, બાગે દસ્વાસ, આગ-રેકા બુલબુલ, દરદે દીલ, શાને ખાજા, શાને સાબીર, બોલતી મેના, આશીક માશુકકી છેડછાડ, બોસાબાઝી, શાદીકી પેહલી રાત, વહીદન જાન, મુમતાઝ જાન, પટાખા જાન, સઈદન જાન, યે સોલે ઝાતકી કીતાબું કે મજમુએ કો હમ કવાલીકા ઝુમકા કેહતે હેં ઇસલીયે ઉસકા ઇશ્તેહાર હમને કવાલીકા ઝુમકા કે નામસે દીયા હે કીતાબું કે અસલી નામ જો ઉપર લીખે હેં વોહેં હરેકકા ટાઇટલ પેજ ઇતના ખુબસુરત છપા હે કે દેખતે હી તબીઅત ખુશ હો જાય ઔર હરેક પર ઇતની ઉમદા ખુબસુરત ઔર દીલ ફરેબ નાઝનીનું કે ફોટુ દીયે હેં કે એક દફા તો આપ ઉસકો નઝરસે દુર ન હોને દીંગે. હરકી તાબકી કીમત દો આના હે મગર સબ સાથ લેને વાલેકે પાસસે સવા રૂપીઆ લીયા જાયગા.

મિલનેકા પત્તા

મીયાં બદરૂદીન હુસેનુદીન નીઝામી

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર

૧૭૪૦, પાંચપટી **અમદાવાદ.**